

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Bednarek - Moraś

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2013 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **wierzyciela (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**

przeciwko **dłużnikowi B. I.**

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt VI Co 1746/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 maja 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie (sygn. akt VI Co 1746/13) oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Zdaniem Sądu bankowy tytuł egzekucyjny nie spełnia warunków umożliwiających nadanie mu klauzuli wykonalności. Przesłanką niezbędną do uwzględnienia wniosku w niniejszej sprawie było stwierdzenie, iż wierzyciel wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w terminie oznaczonym w pisemnym oświadczeniu dłużnika o poddaniu się egzekucji. W załączonym do wniosku bankowym tytule egzekucyjnym wierzyciel wskazał bowiem, iż roszczenia banku wobec dłużnika B. I. wynikają z umowy kredytu w rachunku bieżącym nr (...). Równocześnie wierzyciel przedłożył ww. umowę wraz oświadczeniem dłużnika o poddaniu się egzekucji, w którym dłużnik oświadczył, iż bank będzie mógł wystąpić z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu do 3 lat liczonych od dnia rozwiązania umowy. Wnioskodawca nie przedstawił zaś żadnej dokumentacji, która zaświadczyłaby o tym, kiedy doszło do rozpoczęcia biegu wymagalności zadłużenia. Brak jest podstaw do przyznania takiego waloru załączonemu pismu banku zatytułowanemu (...) z dnia 2 grudnia 2011 roku, w którym wierzyciel rozwiązał zawartą z dłużnikiem umowę kredytu z zachowaniem 31-dniowego okresu wypowiedzenia. Wierzyciel nie wykazał jednak, iż oświadczenie o rozwiązaniu umowy kredytowej zostało złożone dłużnikowi, a zatem że miał on możliwość zapoznania się z jego treścią (art. 61 k.c.). Sąd Rejonowy podzielił pogląd Sądu Okręgowego (sygn. akt II Cz 1288/12), że skoro oświadczenie dłużnika zawarte w umowie określa termin do wystąpienia przez wierzyciela z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności w sposób ściśle powiązany z warunkiem, jakim jest rozwiązanie umowy kredytu, wierzyciel winien jest wykazać fakt ziszczenia się owego zdarzenia.

Z tych względów nadanie klauzuli wykonalności przedłożonemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie było zdaniem sądu- możliwe, zaś złożony niniejszej sprawie wniosek podlegał oddaleniu.

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego złożył wierzyciel i zaskarżając je w całości wniósł o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, numer (...), zasądzenie od Dłużnika na rzecz Wierzyciela kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym uiszczonych przez Wierzyciela 34 zł tytułem opłaty skarbowej od złożonych pełnomocnictw oraz 120 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz doręczenie tytułu wykonawczego, stanowiącego postanowienie Sądu o nadaniu klauzuli wykonalności Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu numer (...) oraz Bankowy Tytuł Egzekucyjny z dnia 2013-04-15 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności, pod wyżej wskazany adres Wierzyciela do korespondencji.

Orzeczeniu postanowieniu zarzucono:

1. błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na rozstrzygnięcie sprawy poprzez przyjęcie, że brak jest dowodów na okoliczność rozwiązania umowy kredytu w rachunku bieżącym, które potwierdzałyby kiedy doszło do rozpoczęcia wymagalności zadłużenia, mimo że Wierzyciel przedstawił na tę okoliczność dokument mający moc dokumentu urzędowego tj. Bankowy Tytuł Egzekucyjny,
2. błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na rozstrzygnięcie sprawy poprzez przyjęcie, że w toku postępowania wierzyciel nie przedłożył dokumentu, z którego wynika, że wystąpił z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu w terminie wynikającym z oświadczenia dłużnika o poddaniu się egzekucji, podczas gdy zachowanie niniejszego terminu wynika wprost z Bankowego Tytułu Egzekucyjnego,
3. naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c., mające wpływ na wynik postępowania, polegające na dowolnej ocenie dowodów poprzez przyjęcie, że nie sposób na podstawie dołączonych do wniosku dokumentów zweryfikować, kiedy doszło do wymagalności roszczenia, podczas gdy z Bankowego Tytułu Egzekucyjnego wprost wynika, iż roszczenia wynikające z umowy kredytu w rachunku bieżącym są wymagalne, albowiem umowa kredytu w rachunku bieżącym uległa rozwiązaniu w dniu 14 stycznia 2011 r., zaś wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności wystąpiono w dniu 7 maja 2013 r., zatem 3-letni termin został zachowany,
4. naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c., mające wpływ na wynik postępowania, poprzez błędne stwierdzenie, iż wierzyciel nie wykazał faktu ziszczenia się zdarzenia - doręczenia dłużnikowi oświadczenia o rozwiązaniu umowy, uprawniającego do wystąpienia z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, mimo że wierzyciel przedłożył na tą okoliczność Bankowy Tytuł Egzekucyjny, który jest bankowym dokumentem urzędowym i stanowi dowód tego co zostało, w nim urzędowo zaświadczone, a więc zarówno faktu wymagalności roszczenia, jak i daty rozwiązania umowy od której zaczął biec 3 - letni termin do wystawienia Bankowego Tytułu Egzekucyjnego.

W uzasadnieniu wierzyciel podkreślił, że dołączył do wniosku wszystkie niezbędne dokumenty, które stwierdzają okoliczność, że wystąpił z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu zachowując termin, wskazany w oświadczeniu dłużnika o poddaniu się egzekucji. Przeciwnie w tym względzie ustalenia Sądu I Instancji należy uznać, zdaniem żalącego, za błąd w ustaleniach stanu faktycznego, przyjętego za podstawę przedmiotowego rozstrzygnięcia.

Wskazał, że istotnie, w oświadczeniu dłużnika o poddaniu się egzekucji, dłużnik upoważnił bank do wystąpienia z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w terminie do 3 lat, liczonych od dnia rozwiązania umowy. Zważyć bowiem należy, że wobec braku spłaty wymagalnych należności, ww. umowa uległa rozwiązaniu w dniu 14 stycznia 2011 r. Od tej daty zaczął biec 3 letni termin, w okresie którego wierzyciel był upoważniony do wystąpienia z wnioskiem o nadanie klauzuli. Wierzyciel wystąpił z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności w dniu 7 maja 2013 r. zachowując przewidziany w umowie termin. Przeciwnie twierdzenie nią są całkowicie nieuzasadnione.

Zakwestionował więc pogląd Sądu I Instancji, że nie udowodnił zdarzenia rozwiązania umowy kredytu w rachunku bieżącym. Fakt rozwiązania przedmiotowej umowy, jak i termin rozwiązania został stwierdzony, nie tylko przedłożonym wypowiedzeniem umowy, ale również bankowym Tytułem Egzekucyjnym. Podał dalej, że przedmiotowa umowa została zawarta w ramach prowadzonej przez dłużnika działalności gospodarczej, co oznacza, iż przedłożony Bankowy Tytuł Egzekucyjny ma moc dokumentu urzędowego. Nie ulega również wątpliwości, zdaniem skarżącego, że przedmiotowy Bankowy Tytuł Egzekucyjny spełnia wszystkie merytoryczne i formalne wymagania przewidziane w powołanym artykule. Skoro zatem w Bankowym Tytule Egzekucyjnym wprost wskazano dzień od którego naliczono odsetki, tj. 15 stycznia 2012 r., oznacza to iż rozwiązanie umowy nastąpiło w dniu 14 stycznia 2012 r.

Z powyższego względu twierdzenie Sądu I Instancji nie ma możliwości ustalenia, czy doszło do rozpoczęcia wymagalności zadłużenia, a w konsekwencji, czy w dniu 7 maja 2013 r. wierzyciel był uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności jest całkowicie niezrozumiałe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie będąc niezasadnym podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz. U. nr 140, poz. 939 ze zm.), bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia.

W bankowym tytule egzekucyjnym należy oznaczyć bank, który go wystawił i na rzecz, którego egzekucja ma być prowadzona, dłużnika zobowiązanego do zapłaty, wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności, datę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również czynność bankową, z której wynikają dochodzone roszczenia oraz wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia. Bankowy tytuł egzekucyjny należy opatrzyć pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w imieniu banku- art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz. U. nr 140, poz. 939 ze zm.).

Postępowanie o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności ma charakter postępowania uproszczonego i formalnego, w którym sąd w zasadzie nie bada zarzutów merytorycznych, ograniczając się ewentualnie do zarzutów dotyczących zakresu kognicji sądu (art. 788, 1047 § 2 k.p.c.). Przepis art. 786² k.p.c., obliguje sąd do zbadania w postępowaniu tym, po pierwsze czy dłużnik poddał się egzekucji oraz czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej, jak również czy dłużnik dokonał tej czynności bezpośrednio z bankiem oraz ewentualnie czy roszczenie wynika z zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z tej czynności. Tym samym bada czy wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego odbyło się zgodnie z przepisami art. 96-98 Prawa bankowego.

Po analizie akt niniejszej sprawy w kontekście zarzutów wysłowionych w zażaleniu Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż sąd I instancji prawidłowo rozstrzygnął wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 15 kwietnia 2013 r. Nadto, wbrew twierdzeniom żalącego, na gruncie przedmiotowej sprawy, sąd był zobligowany również do zbadania, czy nastąpił warunek, od którego uzależniona była możliwość wystawienia niniejszego tytułu i czy wniosek został złożony z zachowaniem terminu zakreślonego w oświadczeniu. Te zaś okoliczności, sąd mógł zweryfikować jedynie w oparciu o dokumenty potwierdzające fakt i datę wypowiedzenia przez wierzyciela dłużniczej umowy kredytowej. Takimi zaś dokumentami Sąd Rejonowy na chwilę orzekania nie dysponował.

Z umowy o udzielenie kredytu na rachunku bieżącym nr (...) wynika, iż wierzyciel będzie mógł wystąpienia o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w terminie do 3 lat licząc od daty rozwiązania umowy. Wobec takiego brzmienia umowy wierzyciel występując z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności zobowiązany był

wykazać, że doszło do rozwiązania umowy oraz od okresu tego nie minęły jeszcze 3 lata. Taki zapis umowny wprowadza postać terminu zaliczaną w doktrynie do grupy charakteryzującej się tym, że nie jest pewne zarówno samo nadejście terminu, jak i chwila jego nadejścia. Termin ten jest nierozzerwalnie powiązany z warunkiem, którym jest właśnie rozwiązanie łączącej strony umowy.

Zgodnie z treścią art. 786 § 1 k.p.c. jeżeli wykonanie tytułu egzekucyjnego jest uzależnione od zdarzenia, które udowodnić powinien wierzyciel, sąd nada klauzulę wykonalności po dostarczeniu dowodu tego zdarzenia w formie dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Nie dotyczy to wypadku, gdy wykonanie jest uzależnione od równoczesnego świadczenia wzajemnego, chyba że świadczenie dłużnika polega na oświadczeniu woli.

Wierzyciel tymczasem nie przedstawił żadnej dokumentacji, tak wraz z wnioskiem, jak i obecnie na etapie postępowania zażaleniowego, która świadczyłaby o tym, kiedy doszło do rozpoczęcia biegu wymagalności zadłużenia. Takiego waloru, jak trafnie dostrzegł Sąd Rejonowy, nie sposób nadać pismu z dnia 2 grudnia 2011 r., zawierającemu oświadczenie wierzyciela o rozwiązaniu umowy z zachowaniem 31- dniowego okresu wypowiedzenia, a to z tego względu, iż wierzyciel nie wykazał, by pismo to doręczone zostało dłużnicze, w taki sposób, by mogła zapoznać się ona z jego treścią.

Tym samym Sąd Rejonowy pozbawiony został możliwość skontrolowania - w trybie art. 786 k.p.c. - rzeczywistego nastąpienia zdarzenia w postaci rozwiązania umowy, od którego będzie liczyć się termin do wystąpienia przez wierzyciela z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu na podstawie tejże umowy bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Oznacza to, że wierzyciel nie sprostął obowiązkowi wykazania, czy w rzeczy samej doszło do prawidłowego rozwiązania umowy kredytu i kiedy ów fakt miał miejsce. Taki stan rzeczy z kolei, jak trafnie skonstatował Sąd Rejonowy, uniemożliwił uwzględnienie wniosku wierzyciela o nadanie przedłożonemu w sprawie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł o oddaleniu zażalenia stanowiąc jak w sentencji, za podstawę swojego rozstrzygnięcia przyjmując przepis art. art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. w zw. 13 § 2 k.p.c.

(...)

1. (...)(...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)